

Sygn. akt III K 994/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Mietlicki

Protokolant: Małgorzata Pawłowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 6 grudnia 2018 roku

sprawy

M. P., s. J. i K. z d. K., urodzonego w dniu (...) w L.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 czerwca 2017 roku w L. publicznie naruszył nietykalność cielesną obywatelki Niemiec D. Ü. z powodu jej przynależności rasowej i wyznaniowej w ten sposób, że plunął jej w twarz, czym działał na szkodę w/wymienionej pokrzywdzonej, przy czym czyn ten stanowił występki o charakterze chuligańskim, polegający na umyślnym zamachu na nietykalność cielesną i został popełniony publicznie i bez powodu, z okazaniem rażącego lekceważenia porządku prawnego,

tj. o przestępstwo z art. 257 k.k. w zw. z art. 57a § 1 kk

I. **M. P.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 257 k.k. w zw. z art. 57a § 1 kk i za to na podstawie art. 257 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 2 k.k. zobowiązuje oskarżonego do przeproszenia pokrzywdzonej na piśmie w terminie 1 (jednego) miesiąca od uprawomocnienia się wyroku;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 74 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby raz na 6 (sześć) miesięcy w formie pisemnej;

VI. na podstawie art. 57a § 2 kk w zw. z art. 48 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej D. Ü. nawiązkę w kwocie 1.500 (tysiąc pięćset) złotych;

VII. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych i określa, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt III K 994/18

UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią wniosku prokuratora Prokuratury Rejonowej L.-Północ w L. z dnia 27 grudnia 2018 roku na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. w zw. z art. 423 § 1a k.p.k. Sąd ograniczył treść uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lublinie złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. w stosunku do M. P. oskarżonego o to, że w dniu 21 czerwca 2017 roku w L. publicznie naruszył nietykalność cielesną obywatelki Niemiec D. Ů. z powodu jej przynależności rasowej i wyznaniowej w ten sposób, że plunął jej w twarz, czym działał na szkodę w/wymienionej pokrzywdzonej, przy czym czyn ten stanowił występki o charakterze chuligańskim, polegający na umyślnym zamachu na nietykalność cielesną i został popełniony publicznie i bez powodu, z okazaniem rażącego lekceważenia porządku prawnego, tj. o przestępstwo z art. 257 k.k. w zw. z art. 57a § 1 kk.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył wyjaśnienia i wyraził zgodę na poddanie się zaproponowanej przez prokuratora karze.

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy i opierając się na przeprowadzonych rozważaniach stwierdzić należy, iż obdarzone przez Sąd wiarą dowody wiązały się w logiczną całość i stanowiły podstawę do uznania, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu przestępstwa oraz jego wina nie budziły wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał przedmiotowe i podmiotowe znamiona przypisanego mu czynu tj. występkę rasizmu, który to czyn miał charakter chuligański, gdyż został popełniony publicznie i bez powodu, z okazaniem rażącego lekceważenia porządku prawnego.

Przystępując do wymierzenia kary, Sąd zważył, co następuje:

Sąd wymierzył karę zgodnie z wnioskiem Prokuratora Prokuratury Rejonowej L. – Północ w L. z dnia 27 grudnia 2018 roku o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar i innych środków.

Orzekając o karze Sąd kierował się przesłankami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd baczyl przy tym, by dolegliwość orzeczonych kar i środków karnych nie przekraczała stopnia winy, stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz spełniała cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy.

Oskarżonemu zarzucono czyn z art. 257 kk w zw. z art. 57a kk. Przestępstwo z art. 257 kk jest zagrożone karą pozbawienia wolności do lat 3. Stosownie do treści art. 57a § 1 kk skazując za występki o charakterze chuligańskim, sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości nie niższej od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Sąd wymierzył oskarżonemu karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając karę Sąd uwzględnił, iż oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, żałuje swojego postępowania, ma świadomość, że postąpił niewłaściwie.

Nadto, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności. Sąd warunkowo zawieszając wykonanie kary wobec oskarżonego nie wskazał omyłkowo jako podstawy prawnej art. 69 § 4 kk. Niemniej jednak wskazać należy, iż wobec oskarżonego zachodzi wypadek, który uzasadnia warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Sąd zważył na dotychczasową postawę oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste. Sąd stosując powyższą instytucję miał na uwadze, że oskarżony pracuje, nie był wcześniej karany, a orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary.

Na podstawie art. 71 § 1 k.k. oskarżonemu została wymierzona kara grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Kara ta ma na celu zwiększenie dolegliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, tak by nie powstało przeświadczenie, że środek ten oznacza bezkarność sprawcy (wyr. SN z 28.12.1977 r., VI KRN 326/77, OSNPG 1978, Nr 7, poz. 78). Skoro bowiem skorzystano z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wskazanej kary, to kara grzywny stanowi w zasadzie jedyną realną dolegliwość pozwalającą odczuć choć w sferze materialnej naganność poczynań oskarżonego. Kara ta nie jest dla oskarżonego nadmiernie uciążliwa, jest adekwatna do jego

sytuacji majątkowej i możliwości zarobkowych oraz uwzględnia jego warunki osobiste i rodzinne. Oskarżony pracuje, zarabia 1.600 złotych brutto miesięcznie, nie ma nikogo na utrzymaniu.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt 2 k.k. oskarżony został zobowiązany do przeproszenia pokrzywdzonej na piśmie w terminie 1 (jednego) miesiąca od uprawomocnienia się wyroku. Obowiązek ten wynika z tego, iż popełnione przez niego przestępstwo wymaga moralnej rekompensaty na rzecz pokrzywdzonej.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 74 § 1 kk oskarżony został zobowiązany do informowania Sądu o przebiegu okresu próby raz na 6 (sześć) miesięcy w formie pisemnej. Obowiązek ten ma na celu bieżącą weryfikację zachowania oskarżonego i możliwość oceny właściwości jego postępowania.

Na podstawie art. 57a § 2 kk w zw. z art. 48 kk od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej D. Ū. została orzeczona nawiązka w kwocie 1.500 (tysiąc pięćset) złotych.

W ocenie Sądu zaproponowana we wniosku o wydanie wyroku skazującego kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i spełni wobec oskarżonego cele wychowawcze.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa, uznał bowiem, że orzeczona wobec niego grzywna jest już dla niego wystarczająco dolegliwa.

Z tych wszystkich względów i na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w wyroku.